

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1901 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅφειλόν δὲ οἱ ἐπιθυμῶντες τὰ ἐγγράφωσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτὴν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαστίας συντηροεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Σὰς ἐγγραφὸν εἰς προηγουμένην μου ἐπιστολὴν περὶ τῆς γκρίνιας μεταξὺ μουτεσερίφη Πρεβέζης καὶ τοῦ μουφετίση τῶν ἐκεῖ δικαστηρίων, καθ' ἃ ἐκεῖθεν ἀγγέλλεται, ἡττημένος ἐκ τῆς γκρίνιας αὐτῆς ἐξῆλθεν ὁ μουφετίσης, ὁ ὁποῖος τηλεγραφικῶς μετετέθη ἐκεῖθεν· οὕτω θεάθη εἰς τὰς ὁδοὺς ἱλαρὸν τὸ πρόσωπον τοῦ Περτέφ πασᾶ ἐναθρονομένου διὰ τὴν νίκην. Ἀλλὰ δὲν ἤργησαν νὰ φανοῦν νέα νέφη, ἄγρια καὶ ἀπειλητικά. Ἡ χαρὰ εἶνε πολὺ φειδωλὴ καὶ δὲν στέργει νὰ διαμείνῃ ἐπὶ πολὺ, εἰς κατάφορτον μάλιστα ἀπὸ κακίαν ψυχὴν· οὕτω λοιπὸν ἀντάρες πάλιν ἐφάνησαν περιτριγυρίζουσαι τὴν ὀγκώδη κεφαλὴν τοῦ χαϊδεμένου πασᾶ. Ἐπλησίαζε τὸ Πάσχα τῶν Τούρκων (Κουρμπάν-μπαϊράμι) καὶ ὁ στρατὸς μὴ λαθὼν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου μισθόν, ἤρχισε λαμβάνων ἀπειλητικὴν στάσιν· αἱ μυστικαὶ συνεννοήσεις, τὰ ἄγρια βλέμματα, τὰ ἡρεθισμένα πρόσωπα, τὰ συχνὰ κρυφομυλήματα, ὅλα ταῦτα διήγειραν ὑπονοίας καὶ ἐδεδαιώθη κατόπιν ἐρευνῶν καὶ κόπων ὅτι ὁ στρατὸς ἐσχόπει νὰ στασιάσῃ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐὰν δὲν ἐλάβανε μισθόν. Ἠρχισαν λοιπὸν ἀμέσως τὰ τρεχάματα, αἱ νοθεύσεις, ἀναγκαῖαι πάντοτε παρορμήσεις εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Δουβλετίου καὶ τῆς ἱερᾶς τοῦ Μωάμεθ θρησκείας· κενὰ ὅμως θυλάκια πολὺ δυσκόλως καὶ σπανιώτατα ἀφήνουν τὴν ψυχὴν νὰ συγκινηθῇ καὶ ὁ στρατὸς ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν του· ἐδέησε δὲ τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς τοῦ Πάσχα νὰ οἰκονομηθῶσιν ὀλίγα χρήματα καὶ διανεμηθῶσιν καὶ οὕτω προυλήθη μὲν τὸ στασιαστικὸν κίνημα, ἀλλὰ δὲν ἐξαλείφεται ἡ πεποιθήσις ὅτι δεινὴ εἶνε ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία μαρτυρεῖται ἄλλως τε καὶ ἐκ τῶν ἐξευτελιστικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἀναγκάζεται ἡ κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ καθεὶς τὸς πρὸς οἰκονομίαν τῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι μὲ τὴν στρατὸν ὅψιν σχεδὸν παρουσιάζονται πάντοτε εἰς αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου μάλιστα. Βεβαίως ἡ Τουρκία πάσχει, καὶ πάσχει πολὺ μάλιστα οἰκονομικῶς, δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι μὲ τὰ ψεύματα κρατεῖται εἰς τὰ πόδια. Τὰ φερσίματά της εἶνε φερσίματα ἐμπόρου εὐρισκομένου εἰς τὰς παραμονὰς χρεωκοπίας, πλησίον τῆς ἀναποφεύκτου καταστροφῆς.

Σήμερον ζητεῖ συνεισφορὰν διὰ κάποιον σιδηρόδρομον ἐν Ἀσίᾳ κατασκευαζόμενον, αὐρίον ζητεῖ βοήθειαν διὰ τοὺς παθόντας ἐκ σεισμοῦ δὲν ἡξυρῶ εἰς ποῖον μέρος τῆς αυτοκρατορίας καὶ μεθ' αὐτὸν ἄλλο· οὐδένα ὅμως λανθάνουσιν αἱ αἰ τετριμμέναι αὐταὶ προφάσεις καὶ πάντες γνωρίζουσιν ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα συναθροίζονται

δι' ἀνάγκας τῆς κυβερνήσεως· ἀλλὰ τὴ φτώχεια δὲν τὴν ἀναχαιτίζει ἡ αἰδώς, καὶ ὅταν παίρνῃ κανεὶς τὸν κατήφορον τῆς ἐπαιτείας δύσκολα συγκρατεῖται· ἡξυρῶμεν ὅτι μέχρι τοῦδε τὰ τομάρια τῶν ἀρνίων τοῦ Πάσχα ἐμάζευον πτωχοὶ κοινότητες πρὸς συντήρησιν σχολείων, ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐσπευτε νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τῶν πτωχῶν κοινοτήτων· δι' αυτοκρατορικῆς διαταγῆς πρὸς ὅλους τοὺς διοικητὰς προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ Τούρκοι νὰ προσφέρωσι τὰ τομάρια ἀπὸ τὰ διὰ τὸ Πάσχα σφαιζόμενα κριάρια εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἐὰν ἀναλογισθῇ κανεὶς τὸν ὀθωμανικὸν πληθυσμὸν ὁλοκλήρου τῆς αυτοκρατορίας καὶ τὸ πλῆθος τῶν θυσιαζομένων κριαρίων εὐκόλως εὕρισκε ὅτι οὐκ ὀλίγον ποσὸν χρημάτων θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν αυτοκρατορικὸν ταμεῖον, ἀγνωστὸς ὅμως ἐὰν θὰ δυνηθῶν τὰ τομάρια τῶν κριαρίων νὰ σώσῃ τὴν κυβέρνησιν ἀπὸ τὰ γουρλουμένα τῆς φτώχειας, ἢ οὐ ἄλλως τε δὲν ἡδυνήθησαν τὰ τομάρια τῶν χριστιανῶν νὰ τὴν θεραπεύσουν. Τίς ὅμως ὑποφέρει ἐκ τῆς φτώχειας, ἥτις ἐπλάκωσε τὴν κυβέρνησιν μας; βεβαίως ἡμεῖς καὶ περισσώτερον ἀπὸ ὅλους οἱ χωρικοί. Μετὰ πολλῆς βιαιότητος εἰσπράττονται οἱ φόροι· ζητοῦνται προκαταβολικῶς φόροι, οἱ ὁποῖοι μετὰ καιρὸν εἶνε ὀρισμένοι ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ δίδωνται, προστίθενται νέαι τοιοῦτοι ἐπαχθέστατοι, εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν πολὺ ὑποφέρει ὁ τόπος. Ἀποροῦμεν ἀληθῶς πῶς κατορθώνουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ διατηροῦνται στὰ πόδια τῶν μὲ τόσα βάσανα ποὺ τοὺς βασανίζουν, τὸ περίεργον ὅμως εἶνε ὅτι καὶ ἡ φύσις αὐτὴ φαίνεται δυστροποῦσα πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀρνεῖται νὰ προσφέρῃ ὅτι ἀλλαχοῦ ἐν ἀφρονίᾳ μεγίστη σκορπίζει· φαίνεται συγκαίνεται καὶ αὐτὴ τὴν δυστυχίαν καὶ ἀρνεῖται νὰ προσφέρῃ τὰ δῶρά της ἐκεῖ ὅπου αὐτὴ ἐξαπλοῦται ἐν ἀνέσει· καθ' ὅλην μὲν τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἰδίως ὅμως κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη δύναται νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι ἐστερεύσεν ἡ φύσις· οἱ δημητριακοὶ καρποὶ οὐδαμοῦ τῆς Ἡπείρου ἠυδοκίμησαν, αἱ ἐλαφαὶ ἐπὶ τόσα ἔτη δὲν ἀποδίδουσι τίποτε, ἀπὸ τὰ κτήνη δὲν ἔμειναν οὔτε τὸ τρίτον κατόπιν μάλιστα τῆς ἐφετεινῆς βαρυχειμωνιάς. Καὶ ὅμως τώρα ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν μεγαλειτέραν πίεσιν. Ὁ φόρος τῶν κτηνῶν κατὰ νόμον ἐπρεπε νὰ εἰσπράττεται τὴν πρώτην Μαρτίου ἐκάστου ἔτους. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι ἄνθρωποι πτωχοί, ἄνθρωποι χωρὶς λίγδα ἂν καὶ εἶνε γεμάτοι λίγδα, ἐδυσκολεύοντο νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸν προδιόρισμένον χρόνον τὸ ἐκ τοῦ φόρου ποσὸν συνηθίζετο νὰ πληρώνεται εἰς δόσεις, ἐφέτος ὅμως ἀπήτησεν ἡ κυβέρνησις νὰ καταβληθῇ ὁλόκληρον τὸ ἐκ τοῦ φόρου ποσὸν εἰς μιαν ἡμέραν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔφερε τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς εἰς ἀπελπισίαν καὶ εἰς τὰς σκοτεινάς καὶ καθύγρους τρώγλας, αἱ ὁποῖαι καλοῦνται φυλακαί· ἐδέησε δὲ νὰ πωλήσῃν ὅσο τὰ κτήνη τῶν ἵνα πληρώσῃν τὴν κυβέρνησιν, τοῦτ' αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη καὶ μὲ τὴν εἰσπραξίν τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου. Περιερχόμενος κανεὶς τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, βλέπει πλανωμένας πολλὰς σκιάς μετὰ πολλοῦ τρόμου καὶ πολλῆς λαχτάρας, ἐὰν ἐρωτήσῃ, θὰ μάθῃ ὅτι αἱ ἀδύνατοι ἐκεῖναι σκιά εἶνε ὁ πῆκος τῆς τουρκικῆς αυτοκρατορίας, οἱ ὁποῖοι μὴ ἔχοντες νὰ πληρώσῃν περιφέρονται νήστες

καὶ ἀπέλπιδες εἰς τὰ δάση· ὅταν εἶδα εἰς τὰ δάση τοῦ χοργίου μου τοὺς πλείστους τῶν συχωριανῶν λαθόντας τὴν δύναμιν καὶ τὴν μορφήν μορμολυκίων, εἶπον αὐτομάτως κατ' ἐμαυτόν· Αὐτὰ εἶνε τὰ τέκνα τῆς εὐάνδρου Ἡπείρου· ποῦ ἀπέπη, ποῦ εἶνε τὸ μένος καὶ ἡ ρώμη τῶν χρόνων τοῦ Κατσαντώνη; τί ἔγιναν αἱ θεαταὶ πεποιθήσεις μὲ τὰς ὁποίας ἐλόμβανον ζωὴν καὶ νεῦρα οἱ κλέφται τῆς Πίνδου καὶ τὰ παλληκάρια τοῦ Σουλίου; τί ἀπέγειναν ὅλα αὐτὰ καὶ ἐμείνατε σεῖς ὡ μωραὶ καὶ ἀφιλότιμοι ξηραὶ κεφαλαί, πῶς τολμᾶτε νὰ καταπατήτε εἰς τὰ μέρη ταῦτα, νὰ ἀτενίζεσθε τὰ ὄρη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀνέδειξαν τόσῃν ἀνδρείαν, τόσῃν φρόνησιν, τόσῃν τροφὴν διὰ τὴν ἐλευθερίαν; ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην μοῦ ἐφάνη ὅτι μοῦ ἀπήντησαν ἡ δυστυχία καὶ ἡ τυραννία· ὅπου ἡμεῖς βασιλεύομεν πολὺ σπανίως ἀναφαίνονται τοιοῦτοι χρόνοι, διότι ἡμεῖς γνωρίζομεν πῶς ἀφαιρεῖται τὸ αἷμα καὶ πῶς ξηραίνεται ἡ ζωὴ. Εἶχον δίκαιον, διὰ τοῦτο ἐσχυρὰ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπῆλθον.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

29 Μαρτίου 1901

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀφίχθη ἐνταῦθα ὁ στρατηγὸς Σμολένσκις πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐνταῦθα στρατοῦ. Τῷ ἐγένετο μεγαλοπρεπὲς στάτη ὑποδοχὴ ὑφ' ἀπάσης τῆς πόλεως, ἥτις σύσσωμος καὶ αὐθόρμητος ἐξῆλθε πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ τοῦ δοξάσαντος τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα, ἐν Βελεστίνῳ τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897, προηγουμένης τῆς φιλαρμονικῆς μουσικῆς. Εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως προσεφώνησεν αὐτῷ ὁ δήμαρχος ἡμῶν κ. Ἀντώνιος Γαρουφαλιάς λίαν καταλλήλως, ἀπήντησε δὲ ὁ στρατηγὸς εὐχαριστῶν διὰ τὴν μεγάλην ταύτην ὑποδοχὴν καὶ ἐπειπὼν ταπεινοφροσύνης ἔνεκεν, ὅτι δὲν ἦτο ἄξιος τοιαύτης ὑποδοχῆς, καθ' ὅτι ἐξετέλεσεν ἀπλῶς τὸ καθήκον του. Διαμείνας δ' ἐνταῦθα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἀνεχώρησε, προπέμφαντος αὐτὸν παντὸς τοῦ λαοῦ ἐκλείσθη δὲ ἡ ἀγορὰ ὡς καὶ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν αὐτοῦ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐκρότουν χαρμωσύνας. Ἡ ὑποδοχὴ αὕτη τῷ ἐγένετο, ἵνα ἂν ἐνός τιμῆσιν αὐτόν, ἂν ἑτέρου δὲ ἵνα σιγματίσωσιν οὕτως εἰπεῖν τοὺς μὴ ἐκτελέσαντας τὸ καθήκον τῶν καὶ κηλιώσαντας τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος. Οὗτοι καίτοι σήμερον ὥφειλον νὰ εἶνε ἐκτὸς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ χάριν τῆς προσβληθείσης τιμῆς τῆς πατρίδος, δυστυχῶς ἀπὸ τούτου παραμένουσι πάντες, ἐκλεβόντες ἐκ τῶν στρατοδικείων ἀδωτέρας περὶ στερῶν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 25ην Μαρτίου ἐπανηγυρίσθη λίαν μεγαλοπρεπῶς ἡ ἐπέτειος ἐορτὴ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας. Ἡ φιλαρμονικὴ μουσικὴ περὶ τὸν ὄρθρον περὶ ἡλθον ἀπᾶσας τὰς ὁδοὺς ἀνακρούουσα διάφορα ἐμβατήρια. Περὶ τὴν 9 ὥραν π. μ. ἐτελεσθῇ ἡ δοξολογία ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βυζαντινῷ ναῷ τῆς Παρηγορητρίας, καθ' ἣν παρέστησαν ἅπαντες οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως. Οἱ μαθηταὶ τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτηρίων ἦσαν παρατεταγμένοι πρὸ τῆς θύρας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ὡς καὶ αἱ μαθήτριαι τοῦ παρθενωγαγείου. Ἐπίσης ἦτο παρατεταγμένος εἰς λόχος στρατοῦ ὡς

καί η φιλαρμονική μουσική. Μετά τὸ τέλος τῆς δεξιοφιλίας ἡ μουσική ἀνέκρουσε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ οἱ μαθηταὶ ἐβάλον διάφορα ἄσματα περιελθόντες τὰς κυριώτερας ὁδοὺς τῆς πόλεως, ἐπίσης δὲ καὶ αἱ μαθητρίαι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν, ἡγουμένης τῆς ἐθνικῆς σημαίας. Μετὰ μεσημβρίαν μετέβησαν ἅπαντες οἱ μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου καὶ ἐλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ μίαν ὄραν ἀπέχον τῆς πόλεως μᾶλλον ἰστορικὸν χωρίον Πέτα μετὰ τὸν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, ἐνθα ἐστειψαν τὰ νεοσφύρια τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων κατὰ τὸ 1822 Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων Ἀγγλων, Γάλλων, Ἑλβετῶν, Ὀλλανδῶν, Γερμανῶν, Σουηδῶν καὶ ἄλλων. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν δ' ἐκ τοῦ χωρίου ἐγένετο ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων μαθητοπορφύρα. Τὴν πρωΐαν οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθητρίαι, ἅφ' οὗ, ὡς ἀνωτέρω ἐλέγχθη, περιήλθον τὰς κυριώτερας ὁδοὺς τῆς πόλεως, μετέβησαν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῶν ἀρρένων, ἐνθα ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὁ διευθυντὴς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου κ. Δημήτριος Κασοῦμπης κατὰ τὴν περυσινὴν ἐγκύκλιον διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημόσιας ἐκπαίδευσης. — Ἡ ἄρσις τοῦ διακριτικοῦ ἀσμελογίου τοῦ τελευτήσαντος τῆς γείτονος ἐπικρατείας παρήγαγε μερίστην χαρὰν καὶ ἀνταποκρίσιν εἰς τὸν λαόν, καθ' ὅσον τῇ ἀρχίσῃ καὶ αὐτῇ τὸ μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπορίον, ὅπου ἀπὸ πέρουςιν εἶχον ἀποκλεισθῆ ἑντελῶς. — Χθὲς περὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐγένοντο ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων εἰς τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς τῶν περὶ τὸν αὐτοῦ. Παῖδων κατ' αὐτὰς ὁ κ. νομάρχης, ὁ κ. ἐπιθεωρητής, τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ διορισθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὁ κ. γυμνασιάρχης μετὰ τῶν κ. καθηγητῶν, ὁ κ. σχολάρχης μετὰ τῶν κ. ἐλλανοδιδασκάλων, αἱ κ. διδασκάλισσαι, ὁ κ. φρουραρχὸς καὶ ἄλλοι στρατιωτικοὶ καὶ πλῆθος πολιτῶν. Οἱ μαθηταὶ ἐξετάσθησαν ἀρκετὰ καλὰ τὰς τε ἐλευθέρως κινήσεις καὶ διαφορῶς ἀσκήσεις. Ἀπαντες δ' ἀπεκόμισαν λαμπρὰς ἐντυπώσεις ἐκπρόσαντες τὰ συγχρητῆρά των πρὸς τὸν κ. διευθυντὴν καὶ λοιποὺς διδασκάλους τοῦ σχολείου. — Ἀπὸ τινος ἤρξατο ἐαρινὸς καιρὸς τοῦτον ἐνεκα ὡς καὶ χάριν τῶν ἐγγύζουσιν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα καὶ τῆς ἄρσεως τοῦ διακριτικοῦ ἀσμελογίου τῆς Τουρκίας ἤρξατο ποιά τις κίνησις καὶ τῇ ἀγορᾷ μας. Οἱ γεωργοὶ ἐπωφελοῦμενοι τῆς καλοκαιρίας ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, ἥς ἡ ἐσοδεία, Θεοῦ θέλοντος προμηγνύεται μεγάλῃ.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οἱ ἀγῶνες τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἐφήδων μαθητῶν ἀπετέλεσαν τὸ ἀπύγευμα τῆς Δευτέρας εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον θέματα ποικίλον καὶ εὐάρεστον εἰς χιλιάδας θεατῶν, οἱ ὅποιοι ἐπλήρωσαν τὸ ἐπὶ τὸν διάζωμα καὶ τὰς κερίδας πρὸς τὰ δεξιὰ, τὰς προστατεύοντάς ἀπὸ τὸν ἥλιον κάτω ἀπὸ τὴν πρασίην κορυφὴν τοῦ Ἀρδίου. Ἡ ἡμέρα, ἐαρινὴ καὶ γλυκιά, προσέδωκε τὴν λαμπρότητα εἰς τὸν ὑπαίθριον θέαμα καὶ εἰς τὸ ὠραῖον ἀμφιθέατρον οὐδεὶς ἠνώχλει καὶ οὐδεὶς ἠνώχλειτο, ἀλλ' ὅλοι ἐν ἀνέσει κάθοντο τὸν παρασπίον κυανὸν θόλον ἀνέπνεον τὸ ἐαρινὸν μύρον ποῦ κατέρχεται ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν πρασινισμένων λόφων καὶ ἐβλεπον τὴν σφενδόνην ὅπου οἱ μικροὶ μαθηταὶ ἔδιδον ρυθμικὰς κινήσεις καὶ κανονικὰς παρατάξεις, διαδεχομένους ἀλλήλους ὡς ἐπὶ ὁδοῦς κινηματογράφου. Ἡ τάξις ἦτο πλήρης καὶ ἀδιασάλυτος, ἡ δὲ προσωρινὴ διασκευὴ τοῦ Σταδίου ἀνετος καὶ κανονικὴ.

Τὴν 3ην ἀκριβῶς μ. μ. ὥραν ὑπὸ τοῦς ἡγεύων τῶν πρὸ τῆς ἐσόδου ἱσταμένων μουσικῶν εἰσῆλθον ὁλόκληρος ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ εἰσὸς ἐγένετο διὰ τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τὸν Σταδίου καὶ διὰ τοῦ στίβου διηρμήθησαν πάντες εἰς τοὺς βασιλικούς θόκους. Τὸ ὑπουρ-

γικὸν Συμβούλιον κατέλαβε θέσεις δεξιᾷ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ὀλίγον δὲ δεξιότερον οὐ δὴμαρχος Ἀθηνῶν, ὁ δὴμαρχος Πειραιῶς καὶ ὁ νομάρχης Ἀττικῆς. Διὰ τοὺς πρεσβυτέρους εἶχον ὀρισθῆ ἀριστερὰ διακεκριμένα θέσεις. Μόλις ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια κατέλαβε τὰς θέσεις τῆς, ἀμέσως ἤρχισεν ἡ εἰσὸς τῶν δημοτικῶν σχολείων προηγουμένης τῆς μουσικῆς τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζὶ Κώστα. Ἐκαστον σχολεῖον μετὰ τὴν σημαίαν του κατελάμβανε τὴν ἐντὸς τοῦ στίβου θέσιν σου καὶ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ὁλόκληρος ὁ στίβος, μέχρι τῶν δύο Ἑρμῶν, ἐπληρώθη ἀπὸ μικροὺς μαθητοὺς. Παρετάχθησαν εἰς τέσσαρας ὁμάδας κατὰ ἡλικίαν τοῦ Σταδίου, ὅπως καὶ κατὰ τὰς γενικὰς ὁμάδας. Ἐκαστὴ τῶν ὁμοίων ἀπετελεῖτο ἀπὸ πέντε στούχων. Ἡ παρατάξις τῶν στούχων ἐγένετο λίαν ἐπιτυχὴς καὶ τὸ θέαμα ἦτο ἐκτάκτως ὀρατὸν, ἰδίως ἐνταῦθα τὸ πρόσταγμα τῆς ἀναπύσεως, ὅτε ὁλόκληρος ὁ στίβος κατελήφθη ἀπὸ μαθητῶν. Οἱ μαθηταὶ ρυθμικώτατα ἤρχισαν κινουντες τὰς χεῖρας πρὸς τὰ ἄνω, καθέτως, ὀριζοντίως καὶ κατακορύφως ψάλλοντες συγχρόνως τὸ ἄσμα. Ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξεν ἄπαιστος ὅπως καὶ τοῦ δευτέρου γενικοῦ γυμνασίου, τὸ ὅποιν ἐξετελέσθη ἀνευ τῆς συνδίας ἡμας. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια μετ' ἐνδιαφέροντος ζωηρῶς παρακολούθει τὰς ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν, ὁ δὲ κόσμος ἐξέσπευε κατὰ ἐκάστην στιγμήν εἰς παταγώδη χειροκροτήματα καὶ ζωηρὰς ἐπευφημίας. Ἡ Βασιλισσα, κρατοῦσα εἰς χεῖρας τῆς μικρᾶν φωτογραφικὴν μηχανὴν (ινσταντανέ) ἐλάμβανεν εἰκόνας τοῦ ὠραίου τοῦτου θεάματος, οἱ δὲ μικροὶ πρίγκηπες ἐφαίνοντο κατενθουσιασμένοι καὶ ἐκτύπουσαν τὰς μικρὰς τῶν παλάμας.

Παρατεθεισὸν τὸν ἀσκήσαντα τῆς πρώτης ἡμέρας παρετάχθησαν εἰς δύο στούχους τὰ δημοτικὰ καὶ ἐλληνικὰ σχολεῖα, διὰ μέσου τῶν ὁποίων θὰ διήρχετο ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια. Ἡ παρατάξις παρουσιάσεν ὠραῖον θέαμα. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, εἰδοποιήθησα ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας περὶ τοῦ πέρας τῶν ἀγῶνων, κατήλθε τῶν ἐδωλίων τῆς καὶ διήλθε διὰ μέσου τῶν δύο στούχων τῶν μαθητῶν ἐπυφνημένη ζωηρῶς ὑπ' αὐτῶν. Αἱ μουσικαὶ ἡ μία πρὸς τὸ βάθος τοῦ Σταδίου καὶ ἡ ἄλλη πρὸς τὴν ἐξέδον ἀνέκρουσαν τὸ βασιλικὸν ἔμβλημα. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἀπῆλθον καὶ τὰ σχολεῖα κατὰ σειράν ὀδηγούμενα ὑπὸ τῶν διδασκάλων καὶ γυμναστών των, καὶ ὁ κόσμος ἀπῆλθεν ἀποκομίζων τὰς ὠριωτέρας τῶν ἐντυπώσεων. Ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὴν ἀναγερσίαν τῆς λήξεως τῶν ἀγῶνων σφίγγων τὴν χεῖρα τοῦ κ. ὑπουργοῦ, τὸν συνεχάρη θερμῶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἣν παρουσίασε τὸ σύνολον τῶν ἐξετασθέντων μαθητῶν.

— Εἶνε λίαν εὐχάριστον, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς, νὰ βλέπωμεν τὴν γυμναστικὴν νὰ λαμβάνη τόσῃ ζωὴν εἰς τὴν χώραν μας.

Τὰ γυμνάσια τῶν μαθητῶν ἐξηκολούθησαν καὶ τὰς ἐπομένους ἡμέρας, γὰρ δὲ ἤρξαντο ἐν τῇ Σταδίῳ οἱ Πανελλήνιοι γυμναστικοὶ ἀγῶνες εἰς οὓς συμμετέχουσιν μέλη ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι γυμναστηρίων καὶ γυμναστικῶν συλλόγων.

Εἰς τοὺς ναοὺς κατὰ τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου λαμπρότατα ἐτελέσθη ἡ πανηγυρὶς τῆς Ἀναστάσεως. Χάρεις εἰς τὴν νυμφίαν καὶ τὴν ἐκτάκτως ὠραῖαν ἐσπερίνην νύκτα ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ μετέβησαν ἀπὸ τῆς 11ης εἰς τοὺς ναοὺς καὶ παρεστάθησαν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἀναστάσεως. Εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως προσήλθον οἱ Βασιλεῖς, οἱ ὑπουργοί, ὁ νομάρχης, ὁ δὴμαρχος κ. Μερκούρης καὶ οἱ αἱ δι-οικητικὰ ἄρχαί τῆς πρωτεύουσας. Ἡ Ἀνάστασις ἐγένετο ἀκριβῶς τὸ μεσουκίνειον εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς ἐν τῇ Μητροπόλει μάλιστα ἐπὶ τῆς καινουργουμένης ὁδοῦ ἐξέδρας, ἐπ' ἧς ὑπῆρχον εἰδικαὶ θέσεις διὰ τὴν Β. Οἰκογένειαν, τὸν κληρὸν καὶ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ὅπου καὶ ἐν διήρχετο κανεὶς τὴν Κυριακὴν ἔδλεπεν ὁδοὺς φηγμένους, ὠφραίνοντο δὲ κινύσαν ὁποῦ κρέατος. Γενικὴ ἐξέδρα τῶν Ἀθηναίων παρὰ τὴν ἐνοχλητικὴν σκόνην τῶν ἀρ-

μων. Εἰς τοὺς στρατώνας καὶ τὰ Παρατήματα, εἰς τὰ πυροβολικὰ συντάγματα, εἰς τὰς ἀποθήκας ὕλικου τοῦ πολέμου καὶ τοὺς στρατώνας τοῦ πενικίου ὠραιότητῃ καὶ διακόσμῳ καὶ ἐκτακτῶς ἡ εὐθυμία τῶν ἀνδρῶν. Κατὰ τὴν 11ην τῆς πρωΐας ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ὁλόκληρος ἐπεσκέφθη τὸ 1ον πυροβολικὸν σύνταγμα τοῦ ὁποῦ διοικητὴς εἶνε ὁ πρίγκηψ Νικόλαος. Οἱ στρατιῶται μάλιστα εἶδον τοὺς Βασιλεῖς, ἐξηκολούθησαν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἡ Α. Μ. ἐπαινετο κρὶς τὸ ποτήριον μετὰ πολλοὺς στρατιώτας καὶ ἡγήθη.

— Χριστὸς ἀνῆστη. Χρόνια πολλὰ, παιδιά! Καὶ οἱ στρατιῶται ἀπῆλθον διὰ ζωηροκραυγῶν.

Ὁ βασιλεὺς Νικόλαος πρὸς εἰς ἵστασιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ Α. Μ. ἀπῆλθον οὕτω:

— Προπῖναι εἰς ἵστασιν τοῦ 1ου πυροβολικοῦ συντάγματος.

Ἐκείθεν μετέβη ἡ Β. Οἰκογένεια εἰς τὸ 3ον πυροβολικόν, ὅπου ἐπισύχθηκε τὸ αὐτὸν μετὰ πολλοὺς στρατιώτας, ἀλλ' ἕνας λογίας ἐσπασε τὸ αὐτὸν τοῦ Βασιλέως.

Εἰς τὸ 2ον πυροβολικὸν σύνταγμα ὁ Βασιλεὺς συνέπεσε διὰ τσουγκρίαν τὸ αὐτὸ μ' ἕνα πυροβολητῆν, μετὰ τὸν ὅποιν καὶ πέρυσιν ἐπισύχθηκεν. Ἡ Βασιλισσα ὠμίλησε μετ' ἄλλον πυροβολητῆν, τὸν ὅποιν εἶδε πέρυσιν ἀσθενῆ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Καὶ ὁ αὐτὸς Βασιλεὺς τὸν ἐρωτᾷ:

— Καὶ ποῦ γνωρίζεις τὴν Βασιλισσάν;

— Ὁ πυροβολητὴς ἀπαντᾷ:

— Εἶνε φιλενάδα μου, Μεγαλειότητε, γιατί μ' ἐπεριποιήθη ἀρρωστο εἰς τὸ νοσοκομεῖο πέρυσι.

Τὸ ἀπύγευμα οἱ Βασιλεῖς ἐπεσκέφθησαν τοὺς στρατώνας τοῦ πενικίου λαμπρὰ διεσκευασμένους. Ἐπῆγαν ἐπειτα εἰς τὸ ἱππικόν. Ἐκεῖ ἐνας γεροστύλιος πλησιάζει τὸν Βασιλέα:

— Βαρέως, Μεγαλειότητε;

— Ἐλα ἐπιλογίαι.

— Εἰγὼ πρῶτος, Βασιλεῖ μου;

— Βάρη ἐσύ.

Καὶ κατὰ σύμπτωσιν, ὁ ἐπιλογίας σπᾶνει τὸ αὐτὸ τοῦ Βασιλέως. Τὸ πείσιδιον ἐχαροποίησεν ὅλους τοὺς ἱππεῖς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3 Ἀπριλίου.—Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τηλεγραφήματα ἀναγγέλλοντα, ὅτι τὸ μέγα συμβούλιον τῶν στρατηγῶν τῶν Μόσcov θὰ συνέλθῃ ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος διὰ νὰ συζητήσῃ τὰς τελευταίας προτάσεις τῆς εἰρήνης, αἵτινες παρέχονται μερικὰς τοπικὰς ἐλευθερίας εἰς τὰς δύο ἀφρικανικὰς δημοκρατίας.

ΣΟΦΙΑ, 4 Ἀπριλίου.—Κατὰ τὴν χθὲς συγκροτηθεῖσαν συνεδρίαν τῶν ἐταίρων τοῦ μακεδονικοῦ κομμάτου, ὁ Μίρκωφ ἐξέλεγε προσωρινὰς πρόβους τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, μέχρις οὗ τοῦ Σαββάτου ἀνῆλθ' ἡ ἀναγνώρισις ἐλευθέρως τὰ καθήκοντα τῆς προεδρίας. Ὁ Μίρκωφ θ' ἀναγείλῃ τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ εἰς τὸ ἄξιωμα τοῦ προέδρου διὰ πατριωτικῆς προηρύξης, διαμαρτυρομένης κατὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ καταδύσεων τῆς κυβερνήσεως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ ἐν Σόφια Λακίχ διαδήλῳσις ἐπιδητικωτάτη, ἀφοῦ διεμαρτυρήθη ἐνεργητικώτατα κατὰ τὸν συλλήψεον τῶν ἀρχηγῶν τῶν Μακεδονικῶν κομμάτων, ἐξετάσθη εἰς πολιτικὰς ἐκδηλώσεις θορυβωδεστάτας, ἰδίως δὲ κατὰ τῆς Ρωσσίας, τῆς ὁποίας κατεδίδετο τὴν ἐν Μακεδονίᾳ στάσιν. Ἐξέλεγε ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ἡ ἐξέυρεσις τῶν καταλλήλων μέσων διὰ τὴν ἐπέμβασιν τῆς Εὐρώπης ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ὑπὸ τὸν τοπικὸν ὑγόν. Ἡ ὑπερέβασιν τῶν πνευματικῶν ἤρχισεν νὰ γίνετα ἀνησυχητικὴ. Ἀλλ' ἡ δραστηριότης τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως δὲν φαίνεται ἐλαττωθεῖσα.

— Δύο ἀνεψιοὶ τοῦ Σουλτάνου, οἱ Σεμπάχ Ἐδδὴν καὶ Λούτ Φουλὰδ, προσληφθέντες ἀπὸ τῶν νεοστρωμένων καὶ διαφυγόντες ἐκ Κωνσταντινῶς, ἀπῆλθον πρὸς κληρὸν εἰς τοὺς νεοστρωμένους διὰ τῆς ὁποίας τοὺς καλοῦσιν ὅπως συνέλθωσιν τὸν Μάιν εἰς συνέδριον ἐν Καίρῳ. Κατὰ τὸ συνέδριον τοῦτο θὰ συζητηθῶσιν, ὡς ἀναφέρει ἡ πρόσκλησις, τὰ καταλλήλοτερα μέσα

διὰ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Σουλτάνου.

— Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις πληροφωρηθεῖσα ὅτι τὸ βουλγαρικὸν Κομμάτον ἀπέστειλεν εἰς Μακεδονίαν τρεῖς συμμορίας ὅπως ἀνατινάξωσιν διὰ θανατηφόρας τὰς γεφυράς τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλονίκης-Μοναστηρίου καὶ Θεσσαλονίκης-Δεδεαγιάς διέταξεν ὅπως ἀρκετὸς στρατὸς διατεθῇ πρὸς φρούρησιν τῶν γραμμῶν τούτων.

— Ὁ Καραβέλωφ ἐδῆλωση εἰς τοὺς φίλους του παραπονομένους διὰ τὴν καταδίωξιν τοῦ κομμάτου ὅτι ἡ Βουλγαρία ὀφείλει νὰ σεβασθῇ τὴν θέλησιν τῆς Εὐρώπης, ἐπιτρέπουσα πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὴν δικαιοσύνην ὅπως παραπέμψῃ εἰς τὸ κακούργον τοὺς ἐνοχοποιούμενους εἰς τοὺς φόνους Μιχαήλσκου καὶ Φιτόρσκι.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ κομμάτον ἡ κυβερνήσις δὲν ἔχει ἀκόμη ἀποφασίσῃ ἐὰν θὰ τὸ διαλύσῃ ἢ θὰ τὸ τροποποιήσῃ ὑποβάλλουσα αὐτὸ εἰς τοὺς νόμους καὶ περιορίζουσα τὴν δράσιν του εἰς καθάρως σχολικὴν καὶ πνευματικὴν ἀποστολήν.

Ὅτι ἡ Κυβερνήσις σκέπτεται νὰ προσθῇ εἰς τὴν ἀποταμὴν ὅλων τῶν Μακεδόνων ἀξιωματικῶν, αἵτινες ὑπηρετοῦσιν εἰς τὸν βουλγαρικὸν στρατόν. Τὸ μέτρον τοῦτο ὑπαγορεύουσιν οἱ λόγοι τῆς πειθοῦς ἐν τῷ στρατῷ, ἥτις χάρις εἰς τὸν προσληφθέντῶν τῶν Μακεδόνων ἀπειλείται σπουδαίως. Τὰ ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Παιδείας ἐξέδωκαν ἀυστηροτάτας ἐγκυκλίους δι' ὧν ἀπειλοῦσι διὰ πάσης τοῦς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των διδασκάλους καὶ ἀξιωματικούς ἐὰν λάθωσιν εἰσάγειν μέρος εἰς τὰς ταραχὰς τῶν Μακεδονικῶν κομμάτων ἢ καὶ ἀνῆλθωσιν τὴν δράσιν τῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τοῦ κομμάτου. Παρὰ τὰς ἐναντίας τοῦ κομμάτου ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως φαίνεται ὅτι τὸ Συνέδριον τοῦ Μακεδονικοῦ Κομμάτου ὅπου προηγήθη διὰ συνέληθ ἐν Σόφια. Τοῦτο ἀνησυχεῖ πολὺ τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις σκέπτεται ἐπὶ τῶν μέτρων τὰ ὅποια πρέπει νὰ λάβῃ πρὸς ματαίωσιν ἡ διάλυσι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ κυβερνήτης τῶν «Ψαρῶν» τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ὅτι ἡ υποδοχὴ αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν Ἱερουσαλὴμ ὑπῆρξεν ἐνθουσιώδης. Ἐγένετο παρουσίασις ἐνώπιον τοῦ Πατριάρχου, ἥτις ὑπῆρξεν ἐπιδητικωτάτη. Ὁ Πατριάρχης διαβιάζει τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ ὁλοκληρῶν τοῦ ἔθνους. — Ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Κουρουνιώτης, ὅστις παραμένει εἰς Ἀντιόχεια καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν Συμμάτων οὐτῶν διεβίβασε τηλεγράφημα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀγγέλλει ὅτι ἀνελκύσθη ἐκ τῆς θαλάσσης μαρμαρίνος ἵππος ἀνευ κεφαλῆς καλῆς διατηρήσεως καὶ φέρον ἀναγλύφους παραστάσεις περὶ τὸν λαόν. — Τῇ συνόδῳ τοῦ Γεν. Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καβαδία ὁ παρπεθμῶν ἐνταῦθα αὐτῶν τοῦ Τσάρου κ. Μάτσοφ ἐπεσκέφθη τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον. Διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἐπικρατοῦσαν τάξιν καὶ διὰ τὴν ταξινόμησιν τῶν ἀρχαιοτήτων ἐξέφρασε τὸν θαυμασμὸν του. — Τὴν Κυριακὴν, τελευταίαν ἡμέραν τῶν Πανελληνίων ἀγῶνων θὰ φωταγωγηθῇ ἡ Ἀκρόπολις καὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάπου.

Τὴν φροντίδα ταύτην ἀνέθηκεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἰς τοὺς κ. κ. Γ. Βυζαντινόν, ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ Μιχ. Λάμπρον. — Τὴν προσεχῇ Τετάρτην 11 τρέχοντος, ὁ Διάδοχος θ' ἀρρίθῃ τὴν ἐπιθώρησιν τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἐνεργήσῃ οἱ στρατιωτικοὶ προβολισμοί. Ἡ ἐναρξὶς θὰ γίνῃ ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα Μεραρχίας, κατόπιν θὰ μεταβῇ εἰς Ναύπλιον χάριν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κολοκωστρίου ἐνεκα τῶν ὁποίων θὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐπιθώρησιν ἐπὶ τινος ἡμέρας. Μετὰ τοῦτο θὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας καὶ κατόπιν εἰς Μεσολόγγιον. — Ὡς ξηναγοὶ τῆς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Οὐέλσελντ ἀγγλικῆς ἀποστολῆς ὠρίσθησαν ὁ ὑποστράτηγος κ. Τιμ. Βάσος καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ κ. Ίαν. Νεγρεπόντης.

Ἀποφασισθείσης ὀριστικῶς τῆς τελεσεως τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κολοκωστρίου ἐν Ναυπλίῳ κατὰ τὴν 23 Ἀπριλίου, ὁ δὴμαρχος Ναυπλίου ἐργάζετα δραστηρίως διὰ τὴν ἐπιτυχεστέρην διεξαγωγὴν τῶν ἐορτῶν τούτων. — Ἡ ὑπὸ τὸν λόρδον Οὐέλσελντ ἀγγλικῆς ἀποστολῆς ἀναμένεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως σήμερον. Ἡ ἀποστολὴ θὰ παρουσιάσῃ αὐτῇ μερὸν εἰς τὸν Βασιλέα διὰ νὰ τοῦ ἀνακαινώσῃ τὴν ἀνάγκην Ἐδουάρδου τοῦ Ζ'. Τὸ Σάββατον θὰ παρατεθῇ εἰς τ' Ἀνάκτορα μέγα γεῦμα. Τὴν Τρίτην ἡ ἀποστολὴ θ' ἀναχωρήσῃ. — Σήμερον ἀπέρχεται ἐπανερχόμενος εἰς Κρήτην ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς νήσου πρίγκηψ Γεώργιος.

ΠΡΟΞΕΝΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

(Ἰδε προηγούμενον φύλλον)

Ἄρθρον 6. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν θέλουσιν ἀπολαύει ἀμειβῶς ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἐτέρου Κράτους ἐν πᾶσι τοῖς ἀφορῶσι τὸ πρόσωπον αὐτῶν, τὴν ἐνάσκην αὐτὸν εἰκαίαν καθήκοντων, ὡς καὶ τὰς κατοικίας αὐτῶν, τῶν ἰδίων τιμῶν καὶ τοῦ ἰδίου σεβασμοῦ, τῶν αὐτῶν προνομίων καὶ ἀτελειῶν, ὡς καὶ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ προστασίας τῶν χειρρηγμένων τοῖς ὁμοιστάτοις αὐτοῖς πρόξενοις ὑπαλλήλοις τῶν μάλιν ἐννοουμένων Κρατῶν, ἀλλὰ πάντως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς παρουσίας συμβάσεως.

Ἄρθρον 7. Ἀπαλλάσσονται τὸν εἰσαγωγικῶν τελῶν, μετὰ τελευταίαν ἐξέλεγχσιν, τὰ πράγματα καὶ ἀντικείμενα τὰ εἰσαγόμενα ἐπὶ ὄνοματι καὶ προωρισμένα διὰ χρῆσιν ἀτομικὴν ἢ τῆς οἰκογενείας τοῦ προϊσταμένου Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου τῆς Τουρκίας ἐν τῇ Τουρίκᾳ, ἐπ' ὅσον τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 2500 χρυσὰ γρόσια ἐτησίως.

Τούτ' αὐτὸ ἐφαρμοσθήσεται καὶ διὰ τὰ πράγματα καὶ ἀντικείμενα τὰ εἰσαγόμενα ἐπὶ ὄνοματι καὶ προωρισμένα διὰ χρῆσιν ἀτομικὴν ἢ τῆς οἰκογενείας, Ἑλλήνων Προξένων ὑπαλλήλων, ἐταν τὰ πράγματα καὶ ἀντικείμενα ταῦτα εἰσάγονται κατὰ τὴν πρώτην ἐγκαταστάσιν ἐν Τουρίκᾳ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦτου ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Ἀρ' ἐτέρου οἱ Γενικοὶ Προξένοι, Προξένοι καὶ Ὑποπρόξενοι τῆς Τουρκίας θέλουσιν ἀπολαύει ἐν Ἑλλάδι τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ἀτελειῶν, ὡς καὶ ο

σης εκτιμήσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῶν περιστάσεων ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας, ἥτις στερούμενη τῶν ἀπαραιτήτων στοιχειωδῶν ἱατρικῶν γνώσεων οὔτε καὶ ἐννοῇ πολλάκις τὰ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν λεγόμενα καὶ παραγγελλόμενα, πολλοῦ γὰρ καὶ δεῖ καὶ ἐκτελεῖ. Ὅποια δὲ τὰ ἐκ τούτου κακὰ οὐδὲν πασιφανέστερον. Πρὸς ἄρσιν λοιπὸν τοῦ κακοῦ τούτου δεῖν ἢ κοινωνία νὰ μορφωθῇ καὶ πῶς ἱατρικῶς καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τούτου πρέπει νὰ ἐργασθῶσι καὶ ὁ ἱατρικὸς κόσμος καὶ ὁ μὴ τοιοῦτος καὶ οἱ μὲν ὅπως καταστήσῃσι γνωστὰς τὰς ἀπαιτούμενας ἱατρικὰς γνώσεις, οἱ δὲ ὅπως κατανοήσῃσι τὰς ἀληθείας ταύτας καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποκτήσεως αὐτῶν. Διὸ πρέπει οἱ ἱατροὶ μὲν νὰ ἐκδίδωσι κοινωνικὰ τινὰ ἱατρικὰ ἐγχειρίδια προσιτὰ καὶ καταληπτὰ ὑπὸ πάντων, ἢ δὲ κοινωνία ὀφείλει νὰ ἐγκολπώνεται ταῦτα, ἂν μὴ μετὰ μεγαλητέρας, τοῦλάχιστον μεθ' ὅσης καὶ τὰ μυθιστορήματα προθυμίας. Τοῦθ' ὅπερ ἀλλοχοῦ κατενόησαν ἤδη ἀπὸ πολλοῦ, αἱ δὲ κυβερνήσεις ἤρξαντο νὰ λαμβάνωσι σπουδαιότατα προφυλακτικὰ μέτρα διὰ τὴν δημοσίαν ὑγιεινὴν, παρ' ἡμῖν δυστυχῶς μεθ' ὅλον τὸν ζῆλον τῶν ἱατρῶν, ὅστις ἰδίᾳ ἐσχάτως παρατηρεῖται περὶ τὴν ἐκδοσιν κοινωφελῶν ἱατρικῶν βιβλίων, ἐλαχίστη ἢ μᾶλλον οὐδεμία προσοχὴ δίδεται ὑπὸ τῆς κοινωνίας εἰς ταῦτα. Τοῦτο ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀπογοητεύῃ τοὺς Ἀσκληπιάδας, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν παντὶ σθένει διδασχὴν τῆς κοινωνίας, ὅπερ εὐτυχῶς καὶ πα-

καὶ περιβάλλει διὰ τῆς ὀντότητος τὰ πρό μικροῦ ἐτι ὀνειροπολούμενα καὶ προσεγγίζει ὅσημέραι εἰς τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς τελειότητος, ἢ ἐποχῇ, λέγω, αὕτη ἀπαιτεῖ πρὸ παντός καὶ τὴν ὡς εἶον τε δυνατόν διέκδοσιν τῶν ὑπὸ τῇ ἐπιστήμῃ ἀνακαλυπτομένων καὶ εἰς τὸν μὴ ἐπιστημονικὸν κόσμον. Ἄν δὲ ὑπάρχῃ κλάδος τῆς καθόλου ἐπιστήμης, οὗ τῶν γνώσεων ἔχει ἄμεσον τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πᾶς ἀνθρώπος, ὁ κλάδος οὗτος εἶνε ἡ ἱατρικὴ, ἢ φιλόανθρωπος καὶ θεία τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπιστήμη. Ἡ ὑπὸ πάντων ἀποκτήσις τῶν πρώτων καὶ στοιχειωδῶν ἱατρικῶν γνώσεων εἶνε ἀπαραίτητος σήμερον οὐ μόνον πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ πλείστων ὅσων νοσημάτων κατομαστιζόντων τὴν κοινωνίαν, ἥτις προφύλαξις ἀποτελεῖ ἄλλως τε σήμερον τὴν κορωνίδα τῆς νεωτέρας θεραπευτικῆς, ἀλλ' ὅπως διευκολυνθῇ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ φιλόανθρωπον τῶν ἱατρῶν ἔργον, οἷτινες ἀνὰ πᾶν βῆμα εἰς πλείστας δυσκολίας ἐμβάλλονται κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ὑψηλοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν ἐνεκεν ἡλείψεως τῆς δευρατηρεῖται. Ἀξίος δὲ θερμῶν συγχαρητηρίων τυγχάνει ὁ φιλοπονώτατος νέος κ. Π. Πλούμης τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς, ὅστις μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν ἐπιμελείας καὶ φιλοπονίας ἐξεπόνησε τὴν ἄρτι ἐκδοθεῖσαν «Ἐπιτομὴν τῆς ἀνατομίας τοῦ ἀνθρώπου», ἔργον λαμπρὸν καὶ τέλειον διὰ τὸν διπλοῦν αὐτοῦ σκοπὸν. Καὶ ὑπάρχον μὲν καὶ ἄλλα τοιαῦτα συγγράμματα πολῦτιμα, ἀλλὰ χρήσιμα μόνον διὰ βαθείας καὶ

διεξοδικὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας. Ἐνῷ ἡ ὑπὸ Π. Πλούμης ἐκδοθεῖσα «Ἐπιτομὴ τῆς ἀνατομικῆς τοῦ ἀνθρώπου», ἐράνισμα ἐκ τῶν ἀρίστων πηγῶν, διὰ τὴν ἀπλοποίησιν, τὴν συντομίαν καὶ περιεκτικότητα τῶν σπουδαιωτέρων ἀνατομικῶν γνώσεων ἀναπληροῖ μὲν ὄντως ἑλλείψει τῆς κοινωνικῆς βιβλιοθήκης ἀποτελοῦσα οὕτω τὴν βάσιν τῶν κοινωνικῶν ἱατρικῶν γνώσεων, περιέχει δὲ συγχρόνως τοῖς φοιτηταῖς, τοῖς περὶ τὰ ἱατρικὰ ἐπιδιδόμενοις πολῦτιμον μὲν δὴ γὰρ διὰ τὰς ἱερικὰς μελέτας τῆς ἀνατομικῆς, ἀξιολογὸν δὲ περὶ τὴν διὰ τὰς τελευταίας διατομικὰς μελέτας ἀποτελοῦσα οὕτω τὸ πρῶτον βοήθημα τῆς μνήμης διὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν παρ' ἡμῖν σπουδαστῶν τῆς ἱατρικῆς, ἐνῷ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλοχοῦ τοιαῦτα περιληπτικὰ βοηθήματα ὑπάρχουσιν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους· ἐπὶ πλέον δὲ ἡ ἐπιτομὴ αὕτη ὑπερτερεῖ τῶν παρ' ἡμῖν λοιπῶν κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ὅπερ πραγματεύεται κατὰ τὰ πορίσματα τῶν νεωτέρων ἐρευνῶν. Σὺν ταῖς ἀκαίαις οὖν συγχαρητηρίοις ἡμῶν εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας τῷ εὐέλπιδι νεαρῷ συγγραφεῖ, ὅπως τῷ περισπουδαστῷ πρώτῳ τούτῳ πονήματι αὐτοῦ ἐπακολουθήσῃσι καὶ ἕτερα πολυτιμότερα ἔργα συνεχίζοντα τὴν πλήρη ἐλπίδων δροσεῶς χαρᾷ στυαδιοδρομίαν αὐτοῦ, ὅστις ἔχουμεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἡμέραν τινὰ θέλει ἀποτελέσῃ μέρος τῆς πλειάδος τῶν ἐξ Ἡπείρου ἀστέρων.

Νικόλαος Γ. Οἰκονομίδης ἱατρός.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμ. φύλλου)

Ἡ ἀγαθὴ δὲ βασίλισσα, εἰς τοῦ κακοῦ κοινοῦ πάθους ἀπαλλαγῆσα, τοὺς πάντας εὐεργετεῖ καὶ τοὺς ἐν ὑπερορίᾳ ὄντας γράμμασι στέλλει καὶ μετακαλεῖ· τότε οἱ Ἀλβανῖται ἄφνω ἐλθόντες μετὰ τοῦ Σπάτα, τὴν πόλιν πολιορκοῦσιν. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰωάσαφ μετὰ καὶ χρυσῆς τῷ ὄντι γε βασιλείας καὶ τῶν ἐγκρίτων ἀρχόντων βουλὴν ποιησάμενοι, τὸν ἀδελφὸν τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ δουκίτης, τὸν Ἰζάν, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ, αὐθέντην καὶ μνηστορα εἰς τὴν βασιλείαν προσκαλοῦσιν· οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ Πρωτοβεστιάριος Μιχαὴλ μετὰ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐν τῇ εἰρκτῇ παρατίθεται, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐξορύττονται, καὶ ὕστερον ἐξορίζονται. Οὕτω γοῦν τιμῶσιν οἱ δαίμονες τοὺς τιμῶντας αὐτούς· τοιαύτας δωρεὰς ἀπονέμουσι τοῖς φίλοις αὐτῶν· ἀμέλει καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Ἰζάν ἔρχεται, δέχονται τοῦτον οἱ Ἰωαννῖται ὑπταίς ὅλαις χερσὶ, καὶ δεσπότην αὐτὸν ἐπευφήμισαν μηνὶ Ἰανουαρίῳ τῇ λ'. Παραυτίκα γοῦν προσκαλοῦσι παράνυμφον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Βλαχίας τὴν Καισάρισσαν, ἥτις καὶ μετὰ τοῦ στεφάνου εἰσῆλθε, καὶ τὸν γάμον ἡτρέπισε, καὶ τὰ μνηστρα ἡύλογήθησαν, καὶ εἰς μεγάλην χαρὰς καὶ ἀγαλλίασιν ἡ τῶν Ἰωαννίνων πόλις τότε ἐκοσμεῖτο καὶ ἐσεμνύνετο· ἀγαθὸς ἦν [γράφ. ὦν] ὁ δεσπότης τοὺς πάντας ὠκτείρηνεν, ἐτι καὶ ἐκληροδότησεν ὕστερον, καὶ πρῶτον μὲν τὴν ἐκκλησίαν ἡτρέπισε, καὶ τὸν ποιμενάρχην αὐτῆς κύρ Ματθαῖον ἀπὸ τῆς ἐξορίας μετακαλεῖ, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῷ παρατίθει, μετὰ τῶν παροίκων καὶ κτημάτων αὐτῆς καὶ ἐντίμως αὐτὸν εἶχε, καὶ πανταχοῦ περιῆγεν. Ἐπειτα δὲ καὶ τοὺς ἐν ὑπερορίᾳ τοὺς παρὰ τοῦ ἀποστάτου καὶ τυράννου διασκορπισθέντας ἀσπασίως ὑποδέχεται. Τότε τοίνυν ὁ Ἰζάν, φιλόχριστος ὢν, μετὰ τῆς βασιλείας εὐσεβοῦς Ἀγγελίνης, καὶ τοῦ θειοτάτου βασιλέως Ἰάσαφ, ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ γενόμενοι, ὁμοθυμαδὸν τὰς φυλακὰς ἐξεκένωσαν, τὰ κλοῦβια καὶ τὴν παλιουρὴν ἐχάλασαν, τὰ καιμητάτα κατέκαυσαν. τοὺς οἴκους τοῖς κληρονόμοις ἀπέδωκαν, τὰς πολυδοκείας καὶ ἀγχαρίας, ἀλλὰ δὴ καὶ ζῆμίας μετὰ τῶν δαρμῶν, ἃς πρότερον εἶχον παρὰ τοῦ τυράννου αὐτοῖ, κατέπαυσαν· διὰ τοῦτο οἱ Ἰωαννῖται πανυψηλότατον καὶ ἐκλαμπρότατον αὐτὸν ἀνεκέρυξαν· ἐπληρώθη δὲ τὸ φάσκον· «Τότε τὸ καλὸν δοξαστήσεται ὅταν

τὸ κακὸν κατασυνθῇ»· οὗτος οὐ μόνον τοὺς κατοικοῦντας ἐντὸς τῶν Ἰωαννίνων ἐγλύκανεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐξωθεν Ἀλβανίτας εἰς γαλήνην καὶ ἀγάπην εἰρηνικὴν κατέστησεν. Ἀλλ' ὁ Σπάτας φθονῶν οὐκ ἐπαύσατο, ἀλλὰ δρομαίως εἰσῆλθε πάλιν κατὰ τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ὁ Δεσπότης Ἰζάν ἐπισυναξας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ κατὰ τοῦ Σπάτα ἐχώρει· καὶ ὁ Σπάτας ἰδὼν αὐτόν, φυγὰς ὤχετο, καὶ μετὰ ταῦτα ἀγάπην ἐποίησαν· καὶ τὸν ἐρχόμενον χρόνον ἔφερον ὁ Παλαιολόγος ὁ Βρυώνης τὰ δεσποτικὰ ἀξιώματα, καὶ ἔσπεψαν τὸν Ἰζάν, τῶν δύο ἐπισκόπων τὴν θείαν μυσταγωγίαν ἐκτελεσάντων, τοῦτε Βελάς καὶ τοῦ Δρυϊνουπόλεως, παρόντος καὶ τοῦ Μητροπολίτου.

Τούτων οὕτως ἐχόντων τῷ στωῖδ, Ἰνδικτιῶνος θ, ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης κύρ Ματθαῖος μετῆλθεν ἐνθένδε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς. Τότε ὁ δεσπότης Ἰζάν, φιλόχριστος ὢν, οὐκ ἐπηκολούθησε τὰ βουλευματα τῶν Σέρβων, καθὼς αὐτοὶ ἠνάγκαζον αὐτόν, ἵνα ἐάσῃ αὐτοῖς τὰ τῆς ἐκκλησίας κτήματα καὶ προικίσματα, ἀλλ' εἰς ἐννοίαν καὶ σκέψιν ἐλθὼν, ἐξελέξατο ἄνδρα τίμιον καὶ εὐλαβῆ, εὐάρεστον θεῷ καὶ ἀνθρώποις τὸν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡγούμενον κύρ Γαβριὴλ· τοῦτον ἐκ πολλῆς παρακλήσεως τοῦ δεσπότη καὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἀρχόντων προσέφερον τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῇ α' τοῦ Ἰανουαρίου, καὶ ὑποψήφιον αὐτὸν ἐπωνόμασαν καὶ ἐτίμησαν, ὅς καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου ἐπέβη ὕστερον.

Τῷ αὐτῷ δὲ ἔτει ὑπῆγεν ὁ Δεσπότης εἰς τὸν Ἀμνρᾶν, ὅτε καὶ βροντὴ μεγάλη ἐγένετο, καὶ ἐν τῷ καμπαναρίῳ τοῦ Μοναστηρίου ψυχὰι ρῶ ἐβροντίσθησαν, ἔσπεσε δὲ ὁ ὑποψήπιος τὴν ἐκκλησίαν, ἥπερ ἦν ἐρημος, καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικούς πρὸς ἑαυτὸν συνήγαγεν· ἐπείμηνε δὲ τὴν ἐκκλησίαν καλῶς καὶ Θεοφιλῶς χρόνους δύο, καὶ εἰς τιμὴν καὶ βουλὴν, καὶ μεγάλην ἀγάπην αὐτὸν εἶχον αἱ αὐθένται.

Ἐν ἔτει γωῖς, Ἰνδικτιῶνος ια', κοινῇ βουλῇ πάντων στέλλεται ὁ ὑποψήπιος εἰς Κωνσταντινούπολιν μηνὶ Ἀπριλίῳ τῇ κη', καλεῖται ἔσπε μῆνας ια' ἐνταῦθα δὲ εἰσῆλθε τὸν ἐρχόμενον χρόνον μηνὶ Μαρτίῳ, Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν· καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐσφάγη ὁ Ἀμνρᾶς καὶ ὁ Λάζαρος μηνὶ Ἰουνίῳ καὶ τὸν Ἰούλιον ζ', λιχνευσάμενος ὁ Σπάτας, πάλιν ἐδράμειν εἰς τὰ Ἰωάννινα, καὶ σκυλεύσας καθύπερθε ἐκάθησεν ἀπέναντι τῆς πόλεως, καὶ οἱ Μαλακασαῖοι ἀπέστησαν, καὶ τὸν Σπάταν προσκυνοῦσι, τὰ λήϊα φθείρουσι, καὶ τοὺς ἀμπελώνας ἀναίρουσι, καὶ τὴν Βελτζίσταν παραλαμβάν-

ουσι. Τότε καὶ ὁ ἐπίσκοπος Βελάς, κρατῶν τὴν Βρίμπαν, ἦν ἐκ παραδόσεως τοῦ δεσπότη Ἰζάν εἶχε, καὶ οὐτοὺς παρείδε, καὶ τὸν Σπάταν προσκυνοῖ, καὶ τὸ φρούριον δίδει. Τότε ὁ Ἰζάν ἐπισυναξας τοὺς Ζαγορίτας, μετὰ καὶ τοῦ λοιποῦ στρατοῦ κατὰ τοῦ Σπάτα ἐκβαίνει, καὶ αὐτὸν μὲν οὐκ ἀφήκεν εἰς τὸν πόλεμον ἐξελθεῖν, ἐκείνοι δὲ οἱ Ζαγορίται ἐξελθόντες, καὶ μικρὸν προσπῆδῃσαντες εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Τότε ὁ Σπάτας εἰς τὴν λίμνην κάτεργα ἐνέθηκε δύο, καὶ ὁ δεσπότης ἐποίησεν ἕτερον, καὶ αὐτὸς ἀπέπνιξεν αὐτό· ἐνθεν τοι καὶ ὁ Μιλοῦτζης στέλλεται ὑπὸ τοῦ Ἀμνρᾶ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ὁ Σπάτας ἀπέδρασε· εἰτα ὁ Δεσπότης μετὰ τοῦ Μιλοῦτζη καὶ τοῦ Καίσαρος, ὅς καὶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς Βλαχίας εἰς συμμαχίαν ὑπάγει μετ' αὐτῶν καὶ φθάνει εἰς τὸς Ἀμνρᾶν, καλεῖται διατρίψας χρόνον ἕνα καὶ μῆνας δύο, ἔρχεται μετὰ τοῦ Βρανέτζη εἰς τὸν Ἀχελῶν καὶ ἀπ' αὐτόθεν εἰς τὴν Ἀρταν· εἰτα εἰσέρχεται εἰς τὰ Ἰωάννινα μηνὶ Δεκεμβρίῳ τῇ δ', Ἰνδικτιῶνος ιδ', ἐν ἔτει γωῖθ. Ἐνταῦθα ὁ Ἰζάν Δεσπότης μετὰ πάντων ὧν εἶχε καλῶν καὶ τοῦτο ἐπλοῦται, ὅτι τὸν Ἀρχιερέα πλέον πάντων ἡγάπα καὶ ἐφίλει, καὶ ἡρώς αὐτόν ἤκουε, καὶ εἰς τὴν βουλὴν αὐτοῦ προσεκολλᾶτο· τοὺς δὲ ἑτέρους ἀρχοντας τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐξελέξατο ἄνδρας συνετοὺς καὶ τῶν εὐγεγονότων, καὶ οὕτω μετ' εἰρήνης καὶ σταθερᾶς γαλήνης διήγεν τὰ Ἰωάννινα ἐπὶ χρόνους δ'.

Ἐν ἔτει γωῖγ, Ἰνδικτιῶνος γ', μηνὶ Δεκεμβρίῳ τῇ κη', ἡ ἀγαθὴ τῷ ὄντι γε κυρία, εὐσεβεστάτη βασίλισσα Ἀγγελίνα τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀντήλλαξε, καὶ ἐν μετανόᾳ καὶ ἐξομολογήσει μετὰ θερμῶν δακρύων ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ἡ μὲν τοι πόλις τῶν Ἰωαννίνων, ὡς ἐπὶ κοινῇ τῆς τρέχουσας συμφορᾶς, οὐκ εἶχε πρῶτος τῆς φυσικῆς κυρίας αὐτῶν τὴν στέρησιν ἀνενεγκεῖν, ἀλλ' ἀθυμία συνείχετο, καὶ θρήνοις πολλοῖς καὶ γοερώς ἐκόπτετο καὶ ὠδύρετο, καὶ συναποθέσθαι πάντες τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῇ ἀγαθῇ κυρίᾳ προηροῦντο. Τίς ἂν δυναθῇ εἰπεῖν τοὺς κρότους τῆς πόλεως τότε, τοὺς πρὸς Θεὸν ἐπικηδεῖους ὕμνους, τὰς λαμπάδας, τὰς ψαλμοδίας, τὰς ἐπ' ἀλλήλων συμπλοκάς καὶ θρήνους, παμπληθῆ κοπτομένων, κλαίωντων, ἀρχόντων, ἀρχομένων, πρεσβυτέρων, νέων, νηπίων, γερόντων, πλουσίων, πενήτων;

(ἀκολουθεῖ)